

JUNI 2021

MISSION: STHLM

ETT MÄNSKLIGARE SAMHÄLLE FÖR ALLA

”

Utan stödet och
tanken på mina
barn hade jag
inte överlevt

ÅSA PABORN:

◆ TACK VARE DIG HAR VI HAFT MÖJLIGHET
ATT HÅLLA ÖPPET NÄR ANDRA HAR STÄNGT

MICAEL DAHLEN:

◆ GENOM SÅRBARHET HITTAR VI GEMENSKAP

TEMA: UTSATTHETEN I PANDEMINS SPÅR

**STOCKHOLMS
STADSMISSION**

DITT LOKALA ENGAGEMANG HAR RÄDDAT LIV

DRYGT ETT ÅR har vi levt med en global pandemi som har satt lokala spår. På Stockholms Stadsmission märker vi hur utsatta grupper blir ännu mer utsatta – hur sköra människor blir allt

skörare. Idag möter vi nya grupper som inte har behövt vår hjälp tidigare: fler äldre med psykisk ohälsa, fler barnfamiljer i ekonomisk knipa när arbetstillfällen går förlorade och fler unga utan studiero i digital hemundervisning, och kanske även utan lunch eller Wi-Fi. Vi har ännu inte sett slutet. Fler människor kommer att leva i utanförskap till följd av pandemin.

DET STÄLLER KRAV både på det akuta och det långsiktiga stödet. Räddningen är att det lokala engagemanget har varit enormt. Tack vare er gåvogivare har vi, till skillnad från många andra, haft möjlighet att hålla öppet. Och det på ett coronasäkert sätt. Att som organisation ha erfarenhet och rutin på att förändra och snabbt ställa om arbetssätt och insatser för att möta befintliga behov har varit en kolossal styrka. Det gör att vi har kunnat möta människor när och där hjälpen har behövts som mest.

NÅR UTSATTHETEN KRYPER närmare blir lokalt engagemang tydligare. Kanske är det därför ingen överraskning att vi har överträffat vårt insamlingsmål, och jag lovar; varendaste krona gör skillnad. Den

”
Vi märker hur sköra
människor blir allt
skörare.

medmänsklighet som du bidrar med bygger tillit. Det gör att barn och unga kan fortsätta att åka på sommarkollo, att deltagare får råd- och stödsamtal samt juristhjälp, att människor i hemlöshet som kommer till våra dagöppna verksamheter får tillgång till värme och gemenskap, äta en måltid, vila och hämta kraft – och mycket, mycket mer. Från oss alla, ett varmt stort tack.

Åsa Paborn
Direktor, Stockholms Stadsmission

INNEHÅLL

3. Unga Station räddade oss från en helvetestillvaro

Samar berättar om kampen att få livet att gå ihop.

6. Utan stödet och tanken på mina barn hade jag inte överlevt

I snart fyra år har Martina levt i hemlöshet.

8. Vår absoluta prioritet är att hålla öppet

Intervju med socialchef Stina Kelly von Essen.

9. Insatser under pandemin

Hur vi möter det ökade behovet i våra verksamheter.

11. Genom sårbarhet hittar vi gemenskap

Krönika av med Micael Dahlen.

TEMA: UTSATTHETEN I
PANDEMINS SPÅR

STOCKHOLMS STADSMISSION
info@stadsmissionen.se
08-684 230 00
Årstaängsvägen 21C
Box 47073
100 74 Stockholm
PG 90 03 51-8
www.stadsmissionen.se

ANSVARIG UTGIVARE: Åsa Paborn
PRODUKTION: Rippler och
Stockholms Stadsmission
FOTO: Anna Z Ek
ILLUSTRATION: Studio Löfström
TRYCK: Åtta.45

FÖLJ OSS I
SOCIALA MEDIER

Unga Station räddade oss från en helvetestillvaro

Samar är en av många ensamstående föräldrar som kämpar för att få livet att gå ihop. Hon har tvingats säga upp sina extrajobb för att fokusera på sina lärarstudier och sina fyra barns behov. Unga Stations stöd har varit helt avgörande, särskilt under pandemin.

Stödet från
Thérèse och de
andra ombuden
hjälpes Samar
att hitta styrka
som förälder.

SAMAR SITTER PÅ corona-avstånd från Thérèse, som är barnombud på Unga Station i Värberg, en av Stockholms Stadsmissions barn-, ungdoms- och familjeverksamheter. Samar berättar hur viktigt stödet från verksamheten har varit för henne och barnen, som idag är mellan 7 och 19 år.

– När vi kom till Unga Station för flera år sedan hade vi ingenting. Det var som att bli räddad från en helvetestillvaro. Vi hade aldrig klarat oss utan stödet, berättar Samar.

Thérèse vittnar om den utveckling hon har sett hos Samar sedan de träffades första gången.

– Det finns en enorm kraft i Samar och vi uppskattar lika mycket att hon kommer till oss, som hon uppskattar att komma hit. Hennes engagemang i de andra kvinnornas situationer och i verksamheten ger mycket för oss alla.

Samar ler mot Thérèse och säger att hon har mycket att ge och känner lust att hjälpa andra eftersom hon vet hur tufft livet kan vara.

DET ÄR NU TOLV år sedan hon flydde från Syrien till Sverige på grund av att hon och hennes dåvarande man tillhörde olika religioner.

– Min man arbetade som tolk och var borta i längre perioder. När jag och våra då två barn var ensamma kom hans släktingar och ville döda mig. Vi kunde inte vara kvar där, jag tog barnen och flydde.

Efter några månader i Sverige fick Samar och barnen uppehållstillstånd. Mannen kom strax efter och de kommande åren föddes ytterligare två barn. Men paret började få problem.

”

Hon har mycket att ge
och känner lust att
hjälpa andra.

– Barnens pappa tillät inte att jag jobbade eller studerade. Han tyckte att jag skulle ta allt ansvar för hemmet och barnen även om han inte hade någon inkomst, så jag började studera svenska på nätterna och smög iväg för att göra proven.

2014 begärde mannen skilsmässa. Vid det här laget hade Samar inget självförtroende kvar. Via ett arbete som tolk på Röda

Korset hittade hon av en slump till Unga Station Söder. Det var kärlek vid första ögonkastet. Samar minns det första mötet tydligt.

– Personalen frågade om jag och barnen ville komma dit. Två dagar senare satt vi i samma lokaler och åt middag tillsammans med andra kvinnor och barn. Det var jättefint.

SEDAN DESS HAR Unga Station, först på Södermalm och sedan i Värberg, varit en del av familjens vardag.

– Som ensamstående betyder det allt. Barnen blir sysselsatta, vi mammor får stöd och kan umgås, samtala och hitta styrkan till att vara bra föräldrar, berättar Samar.

Under pandemin har stödet från Unga Station varit särskilt viktigt. Förra året hade Samar flera deltidsjobb för att försörja familjen samtidigt som hon studerade. I höstas tvingades hon inse att timmarna inte räckte till. Utbildningen krävde mer av henne och barnen behövde henne mer än någonsin, eftersom två av dem hade digital undervisning på deltid.

– Jag gör allt för barnen men räcker inte till. Min ena dotter mår dessutom dåligt psykiskt och vill inte gå till skolan sedan hennes kompis blev svårt sjuk i covid-19. Hon är själv rädd att bli sjuk och påverkas starkt av att samhället stänger ner.

– Även min äldsta son kämpar med

psykiskt dåligt mående. Efter studenten i somras har han sökt massor med jobb utan att få ett enda ja, och det hårda trycket på utbildningar gör att han inte har någon sysselsättning just nu.

IDAG LEVER FAMILJEN i en hyresrätt med förstahandskontrakt och Samar har ett år kvar på sin lärarutbildning. Vägen hit har varit lång och svår, och utmaningarna är fortfarande många.

När Samar inte längre kan arbeta parallellt med studierna har familjen 5 000 kronor kvar att leva på efter att hyran är betald. Barnens pappa hjälper bara till med barnens försäkringar. Familjen klarar sig tack vare presentkort på mat, kläder och hygienartiklar från Unga Station. Här får hela familjen även läxhjälp och kan i lugn och ro studera med stöd från en volontär.

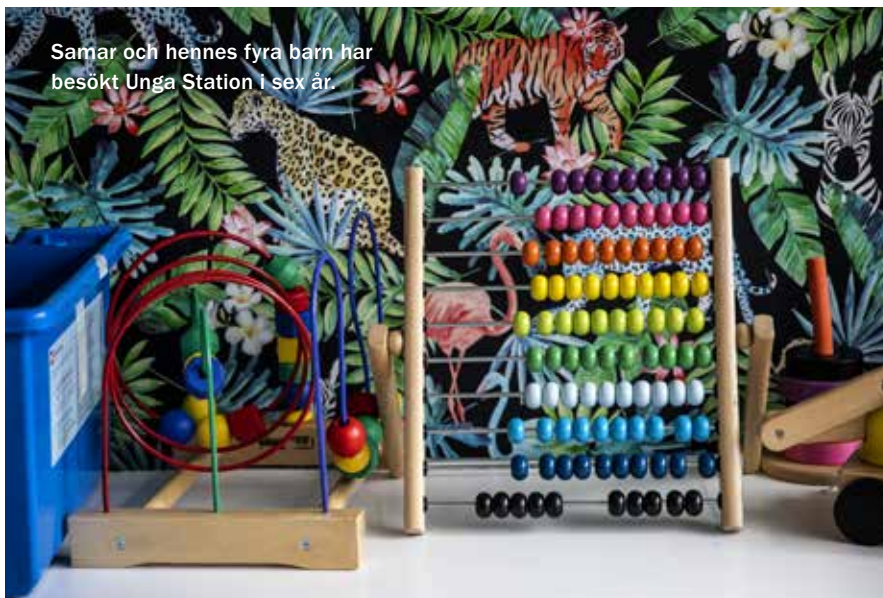
– Det är svårt för både mig och barnen att studera hemma allihopa. Vi kommer hit flera gånger i veckan. Jag hade aldrig klarat min utbildning annars.

Trots alla år av utmaningar och på det en pandemi känner sig Samar stark.

– Det vi har gått igenom under alla år har inte gjort mig orolig, tvärtom. Jag känner att allt är möjligt om man bara kämpar. Vi kommer klara det här också. Det är en känsla jag försöker dela med mig av till andra som har det tufft. Och jag vet att vi alltid kan vända oss till Unga Station. Det inger en trygghet i mig, avslutar Samar.

Samar heter egentligen något annat.

Samar och hennes fyra barn har besökt Unga Station i sex år.

”

Jag känner att allt är möjligt om man bara kämpar.

OM UNGA STATION:

- En plats för barn och unga upp till 21 år.
- Finns i Vårberg, Järva och Södermalm.
- Det är frivilligt, kostnadsfritt och du får vara anonym.
- Öppen verksamhet i olika former för såväl små som stora barn.
- Stödsamtal, barnsamtal och covid- anpassade stödgrupper.
- Barnombud, behjälpliga i kontakt med myndigheter och andra viktiga aktörer.
- Ekonomisk hjälp som bidrag till mat, kläder och fritidsaktiviteter.
- Kolloverksamhet under sommaren.
- Utflykter under helger och lov för att minska utanförskapet.
- Verksamheten finansieras av insamlade gåvor.

stadsmissionen.se/ungastation

Utan stödet och tanken på barn hade jag inte överlevt

I snart fyra år har Martina levt i hemlöshet. Dagarna de här åren har mestadels fyllts av oro, hopplöshet och en saknad efter barnen. Det var först när hon hittade till BoKlara, Stockholms Stadsmissions verksamhet för kvinnor i hemlöshet, som en styrka att förändra sitt liv växte fram.

NÄR VI MÖTS STÅR Martina i dörröppningen till ett kontor på Stockholms Stadsmissions stödboende, som ligger i samma byggnad som BoKlara. Här bor Martina tillfälligt sedan i höstas.

Hon pratar med två vägledare om sina möjligheter att studera. Samtalet är hoppfullt. De pausar dialogen och kommer överens om att ta upp den igen senare.

– Jag har som mål att plugga och bli terapeut. Det är en dröm jag har, säger Martina.

Hon är 34 år och utstrålar både värme och styrka, men ögonen vittnar om att hon har genomlevt utmaningar som många inte kommer i närheten av under en hel livstid.

Det började redan när hon var barn.

Uppväxten med en mamma som var alkoholist och en pappa som gick på amfetamin påverkade henne starkt. Till den grad att hon själv hamnade i missbruk.

– Det finns mycket som barn borde uppleva som jag har missat. De här sunda värderingarna som de flesta har med sig sedan barndomen, de har jag fått lära mig som vuxen genom att betrakta andra.

I sina 20-åren träffade hon en man och livet tycktes vända. Martina var drogfri, födde en son och blev snabbt gravid igen, men mannen var våldsam och under den andra graviditeten eskalerade problemen i relationen.

– Vi fick en plats på ett familjebehandlingshem där jag och barnens pappa skulle lära oss att samarbeta för att få ha barnen

kvar. Vi var båda öppna till att ta emot all hjälp vi kunde få för våra barns skull.

HOPPET VAR NU ATT allt skulle bli bättre. Men återigen fick Martina hoppet grusat. Våldet fortsatte, även inför sonen som nu var ett år. Pappan blev så småningom dömd. Samtidigt upplevde hon att det stöd de hade blivit lovade uteblev. Så pass att hon kontaktade socialen som bad henne att lämna hemmet och komma med barnen dagen därpå. Martina gråter öppet när hon berättar om det som har varit.

– Jag tog med mig barnen till socialen en fredag eftermiddag. Berättelserna om situationen på boendet gick isär och jag fick åka därifrån utan barnen i väntan på bedömningen om de borde få komma till

ett familjehem eller inte. Det var det värsta jag har varit med om i hela mitt liv.

Efter många om och men blev barnen placerade i familjehem. Martina fick hjälp med rum en kortare tid tills hon ordnat ett eget boende, men hon lyckades inte hitta någonstans att ta vägen och hamnade på gatan. Fyra månader i hemlöshet och saknaden efter barnen tog ut sin rätt. På julafton 2017 föll hon tillbaka i missbruket och tog en överdos.

– Det blev för tungt. Med mammaidentiteten kvar i kroppen, utan mina barn och i en miljö där jag inte hörde hemma.

”

Det gjorde allt att
någon såg mig
och stöttade mig.

Martina hamnade i en ond cirkel som var svår att ta sig ur. Hon sov på alla möjliga ställen, ibland på någons soffa och ibland utomhus.

– Jag tvingades lära mig att leva ett helt annat liv, ett liv som hemlös. Utanförskapet var värst.

Det är en känsla som hon än idag har svårt att beskriva; att se andra leva vardagen i sina lägenheter fick henne att känna sig obetydlig och ingenting värd.

– På nätterna drömde jag om saker som jag tagit för givet tidigare, som att ha sitt liv samlat på ett ställe och en säng att sova i. Många gånger kändes det som att enda utvägen var att ta livet av sig, även om det inte var det jag innerst inne ville men jag såg ingen ljusning.

EFTER ETT PAR ÅR i hemlöshet fick hon höra talas om BoKlara för kvinnor i hemlöshet och sökte sig hit. Det har gått ett och ett halvt år sedan dess, och livet har vänt på ett sätt hon inte vågat hoppas på. Förutom hjälp med kläder, dusch, hygienartiklar och mat fick hon stöd i kontakt med olika instanser.

– Tidigare var jag helt ensam och det var svårt att föra fram min sak. Jag inser att det krävs så otroligt lite för att få tillbaka styrkan och ta kontroll över situationen. Det gjorde allt att någon såg mig, stöttade och hjälpte mig.

Så småningom fick hon även hjälp med en plats på stödboendet; ett eget rum och en möjlighet att låsa om sig.

– Vilken lyckokänsla, jag är extremt tacksam.

I höstas blev Martina sjuk. Tryggheten i att kunna isolera sig på sitt rum och få hjälp att testa sig var stor. Testet var negativt, hon hade inte covid-19. Hon känner själv inte många som har blivit sjuka men känner med dem som lever på gatan just nu.

– En bekant som lever utomhus blev drabbad av corona utan att ha någonstans att dra sig undan. Han var väldigt sjuk och blev liggandes i ett kallt garage på ett golv.

När Martina pratar om sina barn, som nu är fyra och fem år, skiner hon upp. Hon har haft umgänge med dem ända sedan de flyttade till familjehemmet för snart fyra år sedan. Den senaste tiden har de setts två timmar varannan vecka, förutom när smittan har varit som värst, vilket har brett på den stora saknaden.

– Att som mamma inte få vara med sina barn när en pandemi härjar är så klart jättetungt. Jag har varit orolig för att de ska bli sjuka. Och de perioder som vi inte har kunnat ses på grund av smittoläget har varit extra tuffa, särskilt ovissheten i när vi kan ses igen. Vissa känslor får jag stänga av, det blir för jobbigt.

BARNEN GER HENNE kraft att kämpa.

– För ett tag sedan slängde min son sig runt min hals när vi skulle skiljas åt och sa ”mamma jag vill följa med dig hem”. Det är upp till mig att se till att de får komma hem till sin mamma. Och jag känner att vi har alla förutsättningar.

Idag är Martina i en process för att ta nästa steg till en träningslägenhet. Hon utstrålar lugn och revanschlusta när hon pratar om framtiden.

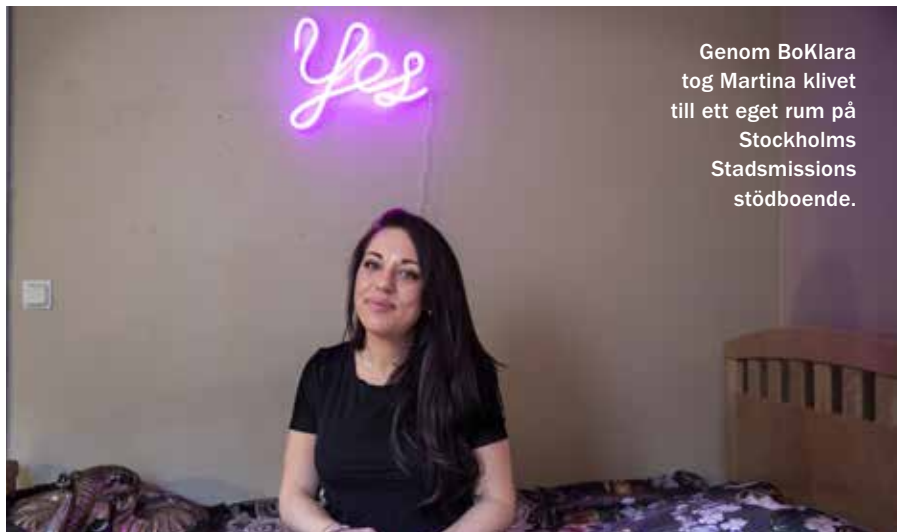
– Min största morot är att få tillbaka mina barn och jag har påbörjat en process för hur min framtid ska se ut, om jag ska plugga till terapeut eller försöka hitta ett jobb direkt. Det känns som att jag har fått livet tillbaka.

◆ ◆ ◆

OM BOKLARA:

- Dygnet-runt-verksamhet för kvinnor i hemlöshet.
- Erfarna socialarbetare ger lindring i akut nöd och stöd i långsiktig förändring.
- Basbehov som dusch- och tvättmöjligheter, ett varmt mål mat och en plats för vila.
- Ombudsstöd i att på sikt själva förändra sin livssituation och stöd i kontakt med myndigheter som exempelvis socialtjänst och psykiatri.
- Verksamheten finansieras av insamlade gåvor och offentliga medel.

stadsmissionen.se/boklara

Genom BoKlara
tog Martina klivet
till ett eget rum på
Stockholms
Stadsmissions
stödboende.

Vår absoluta prioritet är att hålla öppet

Stina Kelly von Essen är socialchef inom Stockholms Stadsmission. Det innebär att hon dagligen arbetar för att barn, unga och vuxna som lever i utsatthet ska få det stöd de behöver för akuta basbehov och att återta makten över sina liv.

Hur viktiga är gåvogivarna i extrema situationer, som till exempel under en pandemi?

– Det enorma samhällsengagemang som bland annat våra gåvogivare visar genom sitt stöd är helt avgörande för att vi ska kunna agera snabbt vid mer extrema situationer och vid kriser. Inte minst nu under pandemin där det lokala engagemanget har varit enormt! Jag är så stolt över att så många vill vara med och bidra.

Hur har stödet anpassats under pandemin?

– Vår absoluta prioritet har varit att hålla öppet i den mån det går och vi märkte snabbt att behovet av stöd av mer akut karaktär ökade, som matkassar, presentkort på kläder och inte minst tillgång till att sköta hygien för våra deltagare som lever i hemlöshet.

Men lika viktigt är det att fortsätta arbeta med socialt rättighetsarbete så att varje individ får stöd i att förändra sin

livssituation. Även om vi har kompletterat med digitala verktyg, till exempel vid stödsamtal, märkte vi under hösten att det mänskliga mötet har varit extremt viktigt för att motverka ensamhet. Frågan ”hur mår du idag” gör stor skillnad. Det bekräftar vikten av att fortsatt hålla öppet, självklart på ett säkert sätt enligt rådande restriktioner.

Hur ser hjälpbehovet ut hos de som lever i utsatthet i Stockholm idag?

– Utöver ett ökat basbehovsstöd ser vi en ökad omfattning av psykisk ohälsa hos flera grupper, till följd av en stor oro för pandemin i sig och hur den påverkar den egna situationen.

Jag tror att det är svårt att sätta sig in i hur påfrestande det är att leva i utanförskap, utanför samhällets välfärd och insatser. Vi möter dagligen människor som gör det, och som utöver utanförskapet nu får det allt svårare. Personer som redan innan pandemins utbrott stod långt från arbets- eller bostadsmarknaden och som nu

har kommit ännu längre från en lösning, men också nya deltagare som tidigare har levt på marginalen och som nu har förlorat sitt arbete eller extrajobb.

Hur tror du att hjälpbehovet kommer se ut när pandemin är över?

– Det finns en stor oro över pandemins långsiktiga konsekvenser, till exempel pandemins effekter på arbetsmarknaden. Vi vet att möjligheten till egen försörjning är oerhört viktig för att bryta utanförskap och få tillgång till välfärden. Därför för vi nu en dialog med parter på arbetsmarknaden i syfte att förenkla vägen till sysselsättning och minska tiden i utanförskap, bland annat genom möjligheten att erbjuda fler platser för arbetsträning inom vår verksamhet.

INSATSER UNDER PANDEMIN

Covid-19 innebär en exrtraordinär situation för oss alla. De som drabbas hårdast är människor som redan lever i utsatthet. Tack vare din medmänsklighet har våra verksamheter kunnat anpassas för att möta ett ökat behov av såväl akut som långsiktigt stöd.

127 906

MÅLTIDER
serverades/delades ut
(2020)

21 659

utdelade måltider
TILL ÄLDRE
(2020)

47 606

besök i dagöppna verksamheter
MÄNNISKOR I HEMLÖSHET
(BoCenter, BoKlara
och Kvarnortet 2020)

VUXNA I HEMLÖSHET OCH UTSATTHET

Trycket på våra hemlöshets-
verksamheter har varit stort med
bland annat ett utökat behov av
dusch- och tvättmöjligheter för att
kunna följa myndigheternas rekommendationer. Våra lokaler fungerar
som en plats där människor i hem-
löshet kan dra sig undan och hålla
avstånd. Vi fortsätter även att erbjuda
lagad mat till frukost, lunch
och middag.

Isoleringen har inneburit ett ökat
behov av samtal bland äldre. Vår
mötesplats St Paul, dit många äldre
vänder sig, erbjuder därför sam-
talsstöd via telefon och samtals-
grupper via videosamtal. Vi delar
också ut matlådor på vardagar och
frukostpaket på söndagar.

19 754

besök på Unga Station
BARN OCH UNGA
(2020)

14 248

utdelade basbehovsstöd
TILL BARNFAMILJER
(matkassar, hygienartik-
lar och presentkort på
mat och kläder 2020)

BARNFAMILJER OCH UNGA

Under pandemin har antal unika besökare
till Unga Station ökat. Betydligt fler barn-
familjer och unga söker samtalsstöd kring
boendefrågor och ekonomisk rådgivning.
Många har också kommit till oss för läx-
hjälp och studiero. Vi erbjuder viktigt akut
stöd i form av matkassar, matlådor samt
hygienartiklar och våra aktiviteter för barn-
familjer, som i huvudsak har genomförts
utomhus, har varit mycket efterfrågade
och välbesökta.

SÅ KAN DU STÖDJA OSS I SOMMAR

TILLSAMMANS MED DIG OCH ANDRA GIVARE GÖR VI SKILLNAD FÖR MÄNNISKOR I UTSATTHET

SHOPPA SECOND HAND ONLINE

Genom att handla och skänka till vår second hand bidrar du till att tillgodose en medmänniskas basbehov. Du har väl inte missat att du också kan besöka oss tryggt och säkert på Tradera? I webbshoppen läggs nya fynd upp varje vecka och auktioneras med utropspris 1 kr.

Här hittar du vår webbshop:
stadsmissonen.se/hitta-butik

PS. Vi har endast möjlighet att ta emot inlämnade saker i våra second hand-butiker, det skickas sedan vidare till våra sociala verksamheter efter behov.

Illustration: Studio Löfström

DITT ARV KAN GÖRA SKILLNAD

Visste du att du kan skriva in Stockholms Stadsmission i ditt testamente? Det är en gåva där din omtanke lever vidare och fortsätter att stödja arbetet för ett mänskligare samhälle.

Genom att testamentera exempelvis en penninggåva, din bostadsrätt eller andra värdeföremål bidrar du till att bryta utanförskap för barn, unga, familjer

och vuxna. Du kan rikta din gåva till en enskild verksamhet eller låta oss använda gåvan i den verksamhet där behovet är som störst. Ditt förtroende förvaltas med största omsorg och vi tillhandahåller en givargaranti som beskriver hur vi tar hand om din gåva.

Läs mer på:
stadsmissonen.se/testamentera

ÄT GOTT I SOMMARMILJÖ

Avnjut en härlig måltid eller fika på vår uteservering i Gamla Stan. Eller varför inte köpa med dig färskt bröd eller ett bakverk från brödboden? Ett besök på det anrika Grilliska huset gör det möjligt för oss att erbjuda arbetsträning för de som står långt ifrån arbetsmarknaden.

Välkommen till:
Stortorget 3, Gamla Stan
Tis-fre kl 10-20
Lör-mån kl 10-19

BLI VOLONTÄR

Under pandemin har vi mött ett fantastiskt engagemang för att arbeta ideellt som volontär. Vill du också engagera dig för ett mänskligare samhälle i en tid då många behöver vårt stöd? Du kan bidra så ofta som det passar dig och på flera olika sätt. Läxhjälp, cv-skrivning, matlagningskurs, tolkuppdrag eller samtalsstöd är några exempel.

Mer information finns på:
stadsmissonen.se/ge-stod

Illustration: Studio Löfström

Genom sårbarhet hittar vi gemenskap

KRÖNIKA AV MICAEL DAHLEN

Professorn och författaren Micael Dahlen beskriver pandemiåret som en ögonöppnare. Ett år som präglats av gemensamma utmaningar har fått människor att värdesätta relationen till sina medmänniskor i en högre utsträckning.

DEN ENDA GÅNGEN stockholmare brukade prata med främlingar var i snökaos. Vi skällde på snön i samförstånd eller skrattade befriat, hjälpte varandra upp och fram när vi vurpade, fastnade eller snöade inne. När snön vräkte ner, lade sig som ett obetvingligt tjockt täcke över stan och stoppade trafiken, framkomligheten och våra stressade liv, fick vi en påminnelse om att det faktiskt finns större makter än vi själva. Som drabbar oss alla. Som gör att vi behöver varandra. Lika mycket som jag

hatade snön, lika mycket kunde jag se fram emot kaoset och att få uppleva gemenskapen det skapade.

JAG BRUKADE TÄNKA på det där varje år. Men nu i vintras glömde jag bort det, kom på att snön vräkt ner och försvunnit igen först i efterhand. Kanske beror det på att jag var sjuk i corona och instängd under tiden och därför inte märkte av det. Eller på att det inte pratades och skrevs lika mycket om det som tidigare år (jag kollade upp det efteråt, snökaoset gjorde betydligt mindre väsen av sig i nyheter och sociala medier).

MEN JAG VILL TRO att det framförallt beror på att vi var lite mindre främmande för varandra när snön vräkte ner den här gången. Att vi börjat se och uppskatta varandra lite mer det gångna året. Förstått att vi allihop delar både sårbarhet och styrka.

För med allt det hemska coronan fört med sig det senaste året har många av oss också fått upp ögonen för att vad som helst faktiskt kan hända och att vem som helst kan drabbas. Att vi alla behöver ett skyddsnät och att vi till syvende och sist är varandras skyddsnät. Jag kollade upp det också, jag är ju lite skadad som professor, frågade några tusen personer. De allra flesta svarade att de börjat tänka mer på andra människor under pandemin och hur de mår, sakna människor de tidigare tagit för givna. Till och med känna större gemenskap med främlingar på stan bakom maskerna som gör oss alla bokstavligen lika.

JAG HOPPAS ATT VI börjar prata med varandra också när maskerna äntligen åker av. Utan att nånsin behöva ett snökaos igen. ♦

*Micael Dahlen.
Ekonom, professor och författare*

Foto: Studio Emma Svensson

Varmt tack!

För att du stöttar vårt arbete
för människor som lever i utsatthet,
i en tid när det behövs som mest.

Illustration: Studio Löfström

Tack till våra huvudpartners som hjälper oss att göra Stockholm till ett mänskligare samhälle för alla.

Om oss

Stockholms Stadsmission är en idéburen organisation som arbetar för ett mänskligare samhälle för alla. Det gör vi genom social omsorg, arbetsintegration och utbildning.

Vi är en självständig aktör och arbetar fristående från stat, kommun och kyrka.

www.stadsmissionen.se

STOCKHOLMS STADSMISSION